

BIBLIOTECA LEGILOR UZUALE ADNOTATE

205267

No. 80

LEGE

PENTRU

INFIINȚAREA ȘI ORGANIZAREA CAMERELOR DE MUNCA

ȘI A
BCU Cluj / Central University Library Cluj

CONSILIULUI SUPERIOR AL MUNCII

(Publicată în *Monitorul Oficial* No. 83 din 14 Aprilie 1927)

BCU Cluj-Napoca

RBCFG201700850

BUCUREȘTI

EDITURA „CURIERUL JUDICIAR” S. A. Strada Artei No. 5
1930

Lei 20.—

BIBLIOTECA LEGILOR UZUALE ADNOTATE

No. 80

LEGE

PENTRU

**INFIINȚAREA ȘI ORGANIZAREA
CAMERELOR DE MUNCA**

ȘI A

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CONSILIULUI SUPERIOR AL MUNCII

(Publicată în *Monitorul Oficial* No. 83 din 14 Aprilie 1927)

BIBL. UNIV. CLUJ

1101 x 30. IV. 1930

EXEMPLAR LEGAL

BUCUREȘTI I

EDITURA „CURIERUL JUDICIAR”, S. A.

1930

L E G E

pentru

INFIINȚAREA ȘI ORGANIZAREA CAMERELOR DE
MUNCA ȘI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MUNCII *)

CAPITOLUL I

Camerele de muncă

Art. 1. — Camerele de muncă sunt organe de reprezentare și ocrotire a muncii industriale și comerciale.

Ele sunt persoane juridice, puse sub supravegherea și controlul Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale.

Art. 2. — Camerele de muncă se vor înființa prin decret regal, pe temeiul unui jurnal al Consiliului de Miniștri, după propunerea Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, luându-se în prealabil și avizul Consiliului superior al muncii.

Prin acelaș decret regal se va determina competența teritorială a fiecărei Camere, sediul cum și numărul membrilor și al secțiunilor ce o vor alcătui.

Se vor înființa cel puțin atâtea Camere de muncă câte sunt de industrie și comerț în aceleași localități și regiuni.

Camerele de muncă pot fi înființate, fie la cererea organizațiilor profesionale, patronale sau muncitorești din regiune, fie din oficiu.

§ I. Atribuțiunile Camerelor de muncă

Art. 3. — Camerele de muncă au următoarele atribuțiuni:

a) Să colaboreze cu Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, prin organe anume delegate și în limitele fixate prin legi, regulamente și deciziuni ministeriale, la aplicarea legislației muncitorești;

b) Să contribuie la întreținerea unor bune raporturi între factorii producției;

c) Să contribuie la o temeinică organizare și pregătire profesională a salariaților din industrie și comerț;

d) Să cunoască piața muncii și să organizeze sau să contribuie la organizarea biurourilor de plasare, luând ori semnalând autorităților în drept măsurile necesare pentru înlăturarea sau reducerea crizelor de șomaj; membrii comitete-

*) Publicată în *Monitorul Oficial* No. 83 din 14 Aprilie 1927.

lor de plasare vor fi aleși după înființarea Camerelor de muncă de către secțiunile Camerelor de muncă, lucrând fiecare separat;

e) Să patroneze, să ajute sau să înființeze instituțiuni de cultură și de ridicarea economică și socială a salariaților din industrie și comerț;

f) Să-și dea avizul asupra proiectelor de legi sau regulamente și, în general, asupra tuturor chestiunilor interesând munca din industrie și comerț;

g) Să colaboreze la întocmirea statisticilor sau anchetelor cerute de Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, sau să întocmească asemenea statistici și anchete din proprie inițiativă.

h) Să apere și să susțină drepturile salariaților din industrie și comerț, pentru neplata salariilor sau pentru concedieri intempestive, putând valorifica în justiție, în locul celor în drept, dar în numele acestora, drepturile derivând, fie din contractele individuale, fie din convențiile colective de muncă;

i) Pe lângă fiecare Cameră de muncă vor funcționa comisii de arbitraj pentru aplanarea conflictelor individuale de muncă ivite între patroni și salariați.

Modul de constituire și atribuțiunile acestor comisii se vor stabili pe cale de regulament și ele vor funcționa până la votarea legii care va crea jurisdicția profesională;

j) Să prezinte Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale un raport anual privitor la rezultatele aplicării legislației muncitorești, însoțit de observațiuni cu privire la lipsurile sau modificările impuse de experiență;

k) Să colaboreze cu consiliile județene sau comunale și cu celelalte Camere profesionale la buna organizare și propășire a muncii;

l) Să delege, conform legii administrative, reprezentanți în consiliile județene și în consiliile comunale din circumscripție și să aleagă potrivit legii electorale, numărul de senatori fixat pentru Camerele de muncă.

La alegerile de senatori, cât și la desemnarea delegaților, conform celor specificate mai sus, nu vor participa decât alegători salariați ai Camerelor de muncă, cei aleși sau delegați trebuind să fie tot din sânul lor.

§ II. Organizarea și funcționarea Camerelor de muncă

Art. 4. — Fiecare Cameră de muncă se compune din membri de drept și membri aleși.

Art. 5. — Sunt membri de drept ai Camerelor de muncă:

a) Delegatul consiliului comunal dela sediul Camerei de muncă;

b) Medicul primar al comunei în care Camera de muncă își are sediul;

c) Medicul asigurărilor muncitorești din circumscripția Camerei de muncă;

d) Delegatul organizațiilor cooperative din regiunea Camerei de muncă, ales de consiliul de administrație al federației dela sediul respectiv;

e) Delegatul tehnicienilor din regiune, ales de către Camera de muncă respectivă, confirmat prin decizie ministerială.

Delegatul de sub c) va fi desemnat de Ministrul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale.

Toți membrii de drept vor fi confirmați prin decizie ministerială de către Ministrul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale.

Art. 6. — Numărul membrilor aleși ce compune o Cameră de muncă se va fixa prin decretul regal de înființare. Acest număr va fi în raport cu importanța industrială și comercială a localității sau regiunii unde va funcționa Camera de muncă, neputând fi mai mic de 30 și depăși cifra de 60.

Din totalul locurilor destinate membrilor aleși, jumătate vor fi rezervate reprezentanților elementului patronal și cealaltă jumătate reprezentanților elementului salariat.

Art. 7. — Sunt patroni în sensul legii de față toți aceia ce posed o întreprindere industrială sau comercială, publică sau particulară, indiferent dacă lucrează cu sau fără salariați.

În toate societățile comerciale vor fi socotiți ca patroni reprezentanții lor legali, iar în întreprinderile de Stat, județ sau comună, directorii sau conducătorii lor.

Art. 8. — Sunt socotiți ca salariați toți acei ce-și prestează munca lor în vreă întreprindere industrială sau comercială, publică sau particulară, în baza unui contract de muncă verbal sau scris.

Tot ca salariați vor fi socotiți și acei cari, deși lucrează la domiciliu, săvârșesc munca lor pentru un patron oarecare.

Nu sunt cuprinși în prevederile acestei legi salariații Statului, județelor sau comunelor, numiți în conformitate cu dispozițiunile statutului funcționarilor publici.

Art. 9. — Orice Cameră de muncă se va împărți în două secțiuni:

- a) Industrială și
- b) Comercială.

Fiecare din aceste secțiuni se va putea împărți în subsecțiuni stabilite de comun acord între Ministerul de Industrie și Comerț și Ministrul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, după importanța industrială și comercială a regiunii.

Secțiunile și subsecțiunile vor fi alcătuite dintr'un număr egal de patroni și salariați din ramura profesională corespunzătoare.

Numărul total al membrilor fiecărei subsecțiuni nu poate fi mai mic de 6, nici mai mare de 12.

Norme de repartitie a mandatelor se vor determina prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 10. — Repartizarea numerică pe subsecțiuni a locurilor destinate membrilor aleși se va face prin decizie ministerială, avându-se în vedere importanța acestor categorii în viața economică și socială a Camerei de muncă, după prealabila consultare a consiliului superior al muncii.

Repartizarea membrilor de drept pe secțiuni și subsecțiuni se va face de președintele Camerei, de acord cu delegatul Ministerului Muncii; ea rămâne definitivă numai după aprobarea Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale.

Un membru de drept poate face parte în același timp din mai multe secțiuni sau subsecțiuni.

Art. 11. — Mandatul membrilor de drept durează cât timp aceștia își păstrează calitatea în baza căreia au primit delegațiunea.

Mandatul membrilor aleși durează patru ani, socotiți din ziua constituirii Camerei de muncă.

Art. 12. — Odată cu desemnarea membrilor de drept, cât și cu alegerea celorlalți, după aceleași norme stabilite pentru titulari, se vor fixa și supleanții fiecăruia dintre ei.

Art. 13. — Camera de muncă, îndată după constituire, va proceda prin vot secret și cu majoritatea absolută a membrilor, la alegerea unui președinte și a doi vice-președinți.

Vice-președinții vor fi aleși neapărat unul din gruparea patronală și celălalt din gruparea salariată și vor prezida alternativ în lipsa președintelui.

În cazul când președintele ales este patron, ambii vice-președinți se vor alege dintre salariați.

Fiecare secțiune își va alege în același mod câte un președinte și doi vice-președinți.

Art. 14. — Mandatul unui membru încetează înainte de expirarea termenului legal, prin moarte, demisiune sau decădere.

Sunt considerați decăzuți membrii:

a) Cari nu mai îndeplinesc vreuna din condițiunile cerute de legea de față pentru a fi eligibili;

b) Cari se fac culpabili de abateri grave dela îndatoririle lor.

Decăderea o va pronunța Camera de muncă, în ședință plenară, cu majoritate de 2/3 a membrilor ce o compun, după ascultarea membrului interesat.

Hotărârea Camerei de muncă poate fi apelată de partea interesată în termen de 15 zile dela pronunțare, la comitetul permanent al consiliului superior al muncii.

Sunt considerați demisionați acei cari vor lipsi nemotivat dela 3 ședințe consecutive ale Camerei de muncă.

Art. 15. — Locul devenit vacant în vreuna din condițiile prevăzute mai sus va fi ocupat de membrul supleant corespunzător. Mandatul acestuia va expira la data când urmă să expire mandatul membrului înlocuit.

Art. 16. — Camera de muncă va putea lucra în plenuț ei sau pe secțiuni, după normele următoare :

a) Chestiunile având un caracter și interes general pentru toți membrii Camerei de muncă, se vor discuta și soluționa de plenuț Camerei;

b) Chestiunile având un caracter și interes special numai unei secțiuni se vor discuta și soluționa de secțiunea respectivă.

Art. 17. — Camera de muncă va fi convocată în adunare

plenară cel puțin odată la 2 luni. Ea va putea ține și adunări extraordinare ori de câte ori va fi nevoie. Convocarea în acest caz va fi făcută de președinte, din oficiu, fie la cererea Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, fie la cererea a 1/3 din membrii Camerei de muncă.

Ordinea de zi a ședințelor se va comunica membrilor cu 7 zile înainte de data convocării.

Art. 18. — Hotărârile Camerei se iau cu majoritate de voturi.

Atât membrii de drept, cât și membrii aleși au vot deliberativ.

Aceste hotărâri pot fi atacate în apel la comitetul permanent al consiliului superior al muncii în termen de 15 zile dela pronunțare.

Art. 19. — Ședințele Camerei de muncă vor fi publice, afară de cazul când președintele, constatând utilitatea, le poate declara secrete.

Ea poate invita la ședințele sale pe reprezentanții autorităților și ai diferitelor organizații particulare de Stat, precum și persoane specializate în chestiunile economico-sociale spre a da lămuriri asupra diverselor probleme puse pe ordinea de zi.

Art. 20. — Fiecare secțiune se întrunește cel puțin odată pe lună. Ea poate fi convocată oricând la cererea președintelui, sau a unei treimi din membrii ce o compun.

Hotărârile secțiunilor se iau după normele prevăzute la art. 16, alin. I și II. Ele pot fi apelate la Camera de muncă în cel mult 5 zile dela darea lor.

În caz când Camera de muncă refuză aprobarea lor, hotărârile pot fi supuse comitetului permanent al consiliului superior al muncii, care va decide în ultimă instanță.

Art. 21. — Conducerea afacerilor curente, cum și executarea deciziunii Camerei de muncă sau a secțiunilor sunt încredințate unui comitet de direcție, compus din președintele Camerei, cei doi vice-președinți și unul dintre membrii de drept, prevăzuți la art. 5, ales dintre aceștia de către completul Camerei de muncă.

Art. 22. — Președintele Camerei de muncă va convoca comitetul ori de câte ori va crede necesar și cel puțin odată pe săptămână.

Art. 23. — Fiecare Cameră de muncă va avea un secretar numit de Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale.

Pentru a fi numit secretar, candidatul trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

a) Să fie cetățean român;

b) Să fie major și să fi satisfăcut obligațiunile legii de recrutare;

c) Să poseadă diploma de licență în drept, de licențiat al Academiei de înalte studii comerciale și industriale sau a școlii superioare de științe de Stat.

În lipsa candidaților cu titlurile de mai sus, vor putea fi numiți în aceeaș funcțiune și acei cari posedă diploma școlii superioare de comerț sau bacalaureatul, după o prac-

tică de cel puțin 2 ani în serviciul Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale sau într'o instituție economică.

Dispozițiunile statutului funcționarilor publici se aplică și secretarilor Camerelor de muncă.

Ceilalți funcționari ai Camerei de muncă se numesc sau se revoacă de comitetul de direcție, în conformitate cu regulamentul interior al Camerei de muncă.

§ III. Despre alegeri

Art. 24. — Sunt alegători ai Camerelor de muncă toți patronii și salariații întreprinderilor industriale și comerciale, publice sau particulare, din circumscripția Camerei, cari îndeplinesc următoarele condițiuni:

a) Sunt cetățeni români;

b) Au vârsta de 21 ani împliniți;

c) Au exercitat efectiv și neîntrerupt profesiunea cel puțin un an în circumscripția Camerei de muncă unde votează.

Nimeni nu poate fi înscris în acelaș timp în listele electorale a 2 sau mai multe Camere de muncă.

Art. 25. — Sunt incapabili de a fi alegători:

a) Faliții;

b) Interzișii;

c) Cei condamnați pentru crime sau pentru delictе, cari conform legii electorale, atrag incapacitatea de a fi alegători, precum și cei condamnați în recidivă cu închisoare pentru infracțiuni la legile muncitorești. Incapacitatea din urmă nu durează decât doi ani dela condamnare.

Art. 26. — Toți alegătorii Camerelor de muncă se vor împărți în două categorii: 1) a patronilor și 2) a salariaților, cari, la rândul lor se vor subdiviza în cele două categorii corespunzătoare secțiunilor prevăzute la art. 9 din prezenta lege.

În caz când secțiunile Camerelor de muncă se vor diviza în subsecțiuni, se va ține seamă de această împărțire și la întocmirea listelor electorale.

Art. 27. — Listele de alegători se vor întocmi de primăriile comunelor respective, pe categoriile și subcategoriile fixate în conformitate cu dispozițiunile prezentei legi de către Ministerul Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale. Aceste liste se vor afișa în luna Septembrie în localul primăriei.

Ele vor sta afisate timp de o lună, în care interval cei interesați își vor face reclamațiunile lor la primărie.

După expirarea acestui termen nici o contestație sau reclamație nu va mai fi primită.

Lista celor contestați sau omiși se va publica pe ușa primăriei timp de 15 zile; în urmă, reclamațiunile primite în termen vor fi cercetate și rezolvate de judecătorul de ocol, pe bază de acte și fără altă chemare.

Art. 28. — Listele întocmite după prescripțiile de mai sus rămân valabile pentru întreg anul, cu începere dela 1 Ianuarie următor.

Nici o nouă înscriere sau rectificare a listelor nu se va mai admite după această dată.

Art. 29. — Alegerile se vor face pe categoriile și subcategoriile stabilite în conformitate cu art. 9 și 27 din prezenta lege. Ele vor fi prezidate de președintele tribunalului sau de delegații săi, cari va fixa și circumscripțiile electorale, localurile, zilele, orele și ordinea de votare.

Art. 30. — Votul este obligator și secret.

Mandatele se atribue pe baza majorității relative persoanelor cari au obținut cel mai mare număr de voturi.

Odată cu proclamarea celor aleși, președintele tribunalului va hotărî și pe supleanții acestora, dintre persoanele cari urmează imediat în ordinea descrescândă a voturilor.

Art. 31. — Dintre alegătorii Camerelor de muncă nu pot fi eligibili decât acei ce îndeplinesc următoarele condițiuni:

a) Au vârsta de 25 ani împliniți;

b) Sunt înscriși în listele electorale în secțiunea pentru care candidează;

c) Au exercitat cel puțin 3 ani efectiv una din profesiunile cuprinse în categoria sau subcategoria ce urmează a reprezenta;

d) Au locuit neîntrerupt cel puțin un an în circumscripția Camerei de muncă.

Art. 32. — Președintele, după proclamarea rezultatului alegerii, îl va comunica în termen de 3 zile Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, împreună cu procesul-verbal al operațiunilor.

Testațiile trebuie consemnate în procesul-verbal sau adresate, sub sancțiunea nulității, Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, în timp de 3 zile după efectuarea alegerii.

Ministerul luând avizul comitetului permanent al consiliului superior al muncii, se va pronunța asupra validării sau invalidării membrilor aleși și asupra confirmării alegerii.

În caz de anulare, se va proceda la noi alegeri, în termen de o lună.

Art. 33. — Amănuntele de procedură a alegerilor se vor fixa prin regulament.

§ IV. Bugetul

Art. 34. — La începutul fiecărui an financiar, Camerele de muncă își vor întocmi bugetele, înaintându-le spre aprobare Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale.

Art. 35. — Gestiunea financiară a Camerelor de muncă este supusă prescripțiunilor legii contabilității publice.

Controlul acestei gestiuni se va face prin contabili autorizați sau experți-contabili, din corpul contabililor autorizați și al experților-contabili, anume delegați de Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale.

Art. 36. — Intreținerea Camerelor de muncă se va asigura prin:

a) Un impozit adițional pe lângă impozitul de venituri din salariu și exercitări profesionale, conform dispozițiilor și în limita prevăzută de legea pentru unificarea contribuțiilor directe și pentru înființarea impozitului pe venitul global din 1923.

Cota impozitului adițional se stabilește de plenul Camerei de muncă și se supune aprobării Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale, odată cu bugetul.

Ea se va comunica cel mai târziu până la finele lunii Ianuarie a anului de impunere, administrațiilor financiare din circumscripția Camerei de muncă, care se va îngriji de încasarea acestui impozit;

b) Amenzile în folosul Camerei de muncă;

c) Subvenții legale, donații;

d) Contribuția eventuală a Statului, județelor, comunelor;

e) Cota-parte fixată de Minister din fondul căminelor de ucenici.

Art. 37. — Comunele sunt obligate să pună la dispoziția Camerelor de muncă localurile necesare funcționării lor.

§ V. *Delegatul Ministerului Muncii*

Art. 38. — În vederea stabilirii unui contact permanent între Ministerul Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale și Camerele de muncă, cel dintâiu va numi prin decizie ministerială, pe lângă fiecare cameră de muncă câte un delegat desemnat din funcționarii superiori ai Ministerului sau dintre persoanele de specialitate cu domiciliul în localitatea respectivă.

Art. 39. — Delegatul Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale va trebui să vegheze la aplicarea strictă a legii și regulamentului Camerelor de muncă, având obligația de a asista la ședințele Camerei de muncă, secțiunilor și ale comitetului, cu vot consultativ, și de a-și face observațiile necesare, cari vor fi inserate în procesul-verbal al ședinței.

În cazul când o hotărâre va contraveni legilor țării, delegatul Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale, va cere acestuia din urmă suspendarea executării ei.

Delegatul va trimite trimestrial Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale un raport amănunțit asupra activității Camerei de muncă pe lângă care este atașat.

Art. 40. — În lipsa delegatului Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale, atribuțiunile acestuia vor fi îndeplinite de drept de inspectorul muncii din regiune.

§ VI. *Disolvare*

Art. 41. — Camera de muncă poate fi disolvată în total sau pe secțiuni în caz când se constată că lucrează în contra ordinii publice, a legilor sau a siguranței Statului.

Disolvarea se hotărăște prin decret regal, pe baza unui jurnal al Consiliului de Miniștri, după propunerea motivată a Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor So-

ciale, luându-se în prealabil și avizul conform al comitetului permanent al muncii.

Art. 42. — În termen de cel mult 3 luni dela dizolvare se vor face noi alegeri.

În acest timp Camera de muncă va fi condusă de un comitet provizoriu alcătuit din delegatul Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale, 2 patroni și 2 salariați numiți de același Minister dintre persoanele cari au dreptul de a fi membri în Camera de muncă.

Un patron și un salariat vor fi aleși din ramura industrială și ceilalți doi din ramura comercială.

CAPITOLUL II

Consiliul superior al muncii

§ I. Atribuțiuni și compunere

Art. 43. — Se înființează pe lângă direcția generală a muncii din Ministerul Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale un consiliu superior al muncii, ale cărui atribuțiuni sunt următoarele:

a) Să-și dea avizul asupra tuturor chestiunilor privind organizarea, reglementarea și ocrătirea muncii, fie la cererea Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale, fie din oficiu;

b) Să propună studii, cercetări și anchete în domeniul problemelor muncitorești, avizând și asupra mijloacelor pentru realizarea lor;

c) Să propună măsuri de ordin legal sau regulamentar pentru propășirea muncii;

d) Să îndeplinească orice alte atribuțiuni date în căderea sa prin legi, regulamente sau decizii ministeriale.

Art. 44. — Consiliul superior al muncii se compune din reprezentanții următoarelor grupări:

1. Grupul delegaților Statului.

2. Grupul delegaților patroni.

3. Grupul delegaților salariați.

4. Grupul specialiștilor.

Art. 45. — Grupul delegaților Statului se compune din:

a) Directorul general al Centralei cooperatiste;

b) Directorul general al Centralei băncilor populare;

c) Directorul general al asigurărilor sociale;

d) Directorul general al asistenței sociale;

e) Un delegat al Ministerului de Instrucție;

f) Un delegat al Ministerului de Industrie și Comerț;

g) Un delegat al direcțiunii generale P. T. T.;

h) Un delegat al direcțiunii generale C. F. R.;

i) Un delegat al direcțiunii generale S. M. R.;

j) Un delegat al direcțiunii generale R. M. S.;

k) Un delegat al întreprinderilor dependente de Ministerul de Război;

l) Un delegat al Ministerului Sănătății Publice;

m) Directorul general al muncii;

n) Directorul meseriilor și învățământului muncitoresc;

o) Un delegat al Uniunii Camerelor agricole.

Art. 46. — Grupul delegaților patroni se compune din 26 membri, repartizați astfel:

- a) 8 patroni reprezentând comerțul;
- b) 12 patroni reprezentând industria mare;
- c) 6 patroni reprezentând industria mică.

Repartizarea acestora se va face prin regulament.

Art. 47. — Alegerea delegaților prevăzuți la articolul precedent se va face de către membrii patroni din toate Camerele de muncă, împărțiți pe categorii profesionale și pe circumscripții electorale, după normele ce se vor fixa de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 48. — Grupul delegaților salariați se compune din 26 membri repartizați și aleși după aceleași norme ca și delegații patroni.

Art. 49. — Grupul delegaților salariați se va completa cu câte un delegat al salariaților din următoarele întreprinderi industriale ale Statului:

- a) R. M. S.;
- b) C. F. R.;
- c) P. T. T.;
- d) S. M. R.;
- e) Întreprinderi dependente de Ministerul de Război;
- f) Întreprinderi miniere.

Regulamentul de punere în aplicare a legii va determina modul după care aceștia vor fi aleși.

Art. 50. — Grupul specialiștilor se compune din:

1. Foștii miniștrii ai Muncii, cari au ocupat această funcțiune cel puțin 2 ani.
2. Președintele Institutului Social Român.
3. Un profesor de legislație industrială dela una din facultățile juridice.
4. Un profesor dela una din Academii de înalte studii industriale și comerciale.
5. Un profesor de igienă dela una din facultățile de medicină.
6. Un inginer, făcând parte din A. G. I. R.
7. Trei specialiști desemnați de ministrul muncii, dintre persoanele recunoscute drept cunoscătoare a chestiunilor muncitorești.

Persoanele dela numerele 1 și 2 sunt membri de drept; celelalte vor fi numite de Ministrul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale.

Art. 51. — Pentru toate categoriile de membri prevăzuți la art. 46 și 48 se vor desemna un număr corespunzător de supleanți.

Art. 52. — Numirea și confirmarea membrilor consiliului superior al muncii se va face prin decret regal, potrivit propunerilor făcute de Ministrul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, în conformitate cu dispozițiile legii de față.

Art. 53. — Mandatul membrilor din grupa reprezentanților Statului durează atâta timp cât aceștia își păstrează calitatea în baza căreia l-au obținut.

Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale, afară de cazul când prin delegațiune specială dată de consiliul superior. Mandatul membrilor din celelalte grupări este valabil pentru o perioadă de 4 ani.

Membrii patroni sau salariați pierd mandatul lor în caz când prin natura ocupațiunii lor încetează de a face parte din una din grupările ce reprezintă.

Art. 54. — Membrii consiliului cari lipsesc nemotivat zece ședințe consecutive se consideră demisionați.

Art. 55. — În caz de vacanță declarată prin deces, demisiune sau altă cauză, complectarea consiliului se va face prin confirmarea prin decret regal a supleantului respectiv.

Mandatul membrului înlocuitor este valabil până la data la care ar fi expirat mandatul membrului înlocuit.

§ II. Funcționarea

Art. 56. — Președinte de drept al consiliului superior al muncii este Ministrul Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale, sau în lipsa sa, vice-președintele ales de consiliu din sânul său.

Art. 57. — Consiliul superior al muncii se întrunește în ședință ordinară de 2 ori pe an, iar în sesiune extraordinară ori de câte ori nevoia o va cere, convocat fiind de președinte, fie la cererea reprezentanților unei grupări, fie din oficiu.

Președintele, luând și avizul comitetului permanent, prevăzut mai jos, fixează data, locul și ordinea de zi a ședințelor, care trebuie să fie comunicată tuturor membrilor cu 15 zile înainte de data convocării.

În afară de chestiunile cuprinse în ordinea de zi nu se poate discuta nici o chestiune nouă.

Cei interesați pot cere comitetului permanent al muncii trecerea unei chestiuni în ordinea de zi.

Comitetul permanent poate admite sau refuză acea cerere.

Art. 58. — Toți membrii consiliului superior al muncii au vot deliberativ.

Hotărârile consiliului se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți la ședință.

În caz de paritate, votul președintelui decide.

Consiliul superior al muncii nu poate lucra valabil decât dacă cel puțin 1/2 din membrii ce-l compun sunt prezenți la ședință.

Dacă la prima convocare nu se întrunește minimum de membri cerut mai sus, la a doua ședință fixată prin prima convocare se va hotărî cu orice număr de membri prezenți.

Art. 59. — Toate încheierile Consiliului superior al muncii au caracterul de avize și nu pot fi executate decât în urma aprobării Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale.

Art. 60. — Ședințele consiliului superior al muncii nu sunt publice.

Procesele-verbale ale ședințelor se pot publica cu autorizația consiliului în Buletinul Ministerului Muncii, Cooperației și Asigurărilor Sociale.

Hotărârile acestui consiliu se vor publica prin Buletinul Muncii.

Art. 61. — Consiliul superior al muncii va desemna din sânul său, cu aprobarea Ministerului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, comisiunile de specialitate de cari se va simți nevoie. Compunerea și atribuțiunile acestor comisiuni se vor stabili de către Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, cu avizul consiliului superior al muncii, prin însăși decizia care le institue.

Comisiunile de specialitate se pot completă temporar cu reprezentanți ai altor autorități sau și cu persoane particulare de specialitate în cazul când lămuririle acestora sunt necesare.

Aceste persoane au numai vot consultativ.

Art. 62. — Consiliul superior al muncii va avea un secretar general delegat de Ministrul Muncii dintre funcționarii superiori ai Ministerului.

El va fi ajutat de un secretar și mai mulți funcționari numiți în conformitate cu dispozițiile statutului funcționarilor publici și încadrați în bugetul Ministerului.

§ III. *Comitetul permanent al muncii*

Art. 63. — Un comitet permanent al muncii format din delegați aleși de către membrii consiliului superior al muncii din sânul său, va funcționa pe lângă direcția generală a muncii. Comitetul permanent pe lângă atribuțiunile speciale ce-i sunt date prin legi, îndeplinește atribuțiunile consiliului superior al muncii în limitele delegațiunii primite dela acesta.

Art. 64. — Comitetul permanent al muncii se compune din:

a) Câte 3 delegați patroni și 3 delegați salariați din grupa industrială; unul din cei trei delegați patroni va trebui să fie mic industriaș;

b) Câte un delegat patron și un delegat salariat din grupa comercială;

c) 2 delegați ai grupului specialiștilor.

Toți acești delegați vor fi aleși de membrii întregului consiliu.

Directorul general al muncii face parte de drept din comitetul permanent al muncii.

Art. 65. — Când președintele sau vice-președintele consiliului superior al muncii iau parte la ședințele comitetului permanent al muncii, unul din aceștia va prezida. În lipsa lor va prezida directorul general al muncii.

Comitetul permanent al muncii se întrunește cel puțin odată pe lună și, în mod excepțional, ori de câte ori este nevoie, convocat fiind de către președintele sau de directorul general al muncii. Ordinea de zi va fi întotdeauna comunicată odată cu convocarea.

Comitetul permanent al muncii nu va putea lucra valabil decât dacă cel puțin 5 membri sunt prezenți la ședință.

Hotărârile se iau cu majoritate de voturi.

Votul președintelui decide în caz de paritate.

Art. 66. — Avizele comitetului permanent al muncii nu devin executorii decât după ce au fost aprobate de Ministerul

al muncii, hotărârile comitetului permanent al muncii urmează să fie supuse în prealabil aprobării consiliului.

În toate cazurile în cari avizele comitetului permanent al muncii urmează să fie supuse aprobării consiliului, cel din urmă va putea desemna din sânul său un raportor, însărcinat cu expunerea chestiunii. Membrii rămași în minoritate vor putea cere în acest caz ca și punctul lor de vedere să fie expus în fața consiliului de către un raportor special.

Art. 67. — Avizele comitetului permanent al muncii se vor consemna în procese-verbale și se vor publica, cu autorizația Ministrului Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, în Buletinul Muncii.

CAPITOLUL III

Dispozițiuni finale și tranzitorii

Art. 68. — După promulgarea prezentei legi, Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale va întocmi un tablou stabilind circumscripțiile Camerelor de muncă cu sediile lor și în urmă până în termen de cel mult un an, se vor întocmi tablouri fixând numărul membrilor de ales, ce vor compune fiecare Cameră de muncă, cum și repartizarea acestora pe secțiuni și subsecțiuni.

Aceste tablouri vor fi supuse apoi aprobării Consiliului de Miniștri spre a se putea îndeplini formele prevăzute de prezenta lege.

Punerea în aplicare a prezentei legi se va face la data când se vor putea asigura mijloacele bugetare pentru acoperirea cheltuelilor ce necesită. Până la constituirea Camerelor de muncă, Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale este în drept de a desemna pe delegați în diversele instituții, în conformitate cu legile în vigoare.

Art. 69. — La sediile astfel determinate pentru Camerele de muncă, Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale este autorizat să institue câte o comisiune compusă din delegatul său ca președinte, 3 membri patroni și 3 salariați, cari vor avea sarcina să întocmească cel mai târziu în 3 luni dela instituire, toate lucrările necesare pentru alegeri.

Prefecții, primarii, notarii sau secretarii comunali vor da tot concursul lor pentru înfăptuirea la timp a lucrărilor prevăzute mai sus.

Art. 70. — Circumscripția unei Camere de muncă poate cuprinde la început mai multe județe, având secțiuni în județele în afară de sediul Camerei de muncă.

Pe măsură ce interesele o vor cere și alocațiile bugetare o vor permite, aceste secțiuni vor fi transformate în Camere de muncă.

Art. 71. — Un regulament de punere în aplicare a prezentei legi va lămuri și dezvoltă principiile ce conține, atât cu privire la Camerele de muncă, cât și cu privire la Consiliul superior al muncii.

Art. 72. — Orice dispozițiuni contrarii legii de față sunt și rămân abrogate.

TABLA DE MATERII

LA

LEGEA PENTRU INFIINȚAREA CAMERILOR DE MUNCĂ și a CONSILIULUI SUPERIOR al MUNCII

	Pag.
CAPITOLUL I. — Camerele de Muncă.	3
§ I. Atribuțiunile Camerelor de Muncă.	3
§ II. Organizarea și funcționarea Camerelor de muncă.	4
§ III. Despre alegeri.	8
§ IV. Bugetul.	9
§ V. Delegatul Ministerului Muncii.	10
§ VI. Disolvare.	10
CAPITOLUL II. Consiliul Superior al Muncii.	11
§ I. Atribuțiuni și Componere.	11
§ II. Funcționarea.	13
§ III. Comitetul permanent al muncii.	14
CAPITOLUL III. Dispozițiuni finale și tranzitorii.	15

